

Diagnoza i terapia ofiar przemocy seksualnej - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Diagnoza i terapia ofiar przemocy seksualnej
Kod przedmiotu	14.4-WP-PSChM-DTOPS
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2019/2020

Informacje o przedmiocie	
Semestr	9
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Występuje w specjalnościach	Psychologia zdrowia seksualnego
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie z objawami, konsekwencji i mechanizmami psychopatologii występujących u dziecka i osoby dorosłej w wyniku doznawania przemocy seksualnej.

Wymagania wstępne

wiedza z zakresu psychologii klinicznej (w zakresie wymagań kierowanych do studenta po III roku psychologii)

Zakres tematyczny

Wprowadzenie w problematykę przemocy seksualnej.

Definicja i formy przemocy seksualnej.

Analiza obszarów zmian w funkcjonowaniu psychospołecznym ofiar przemocy seksualnej.

Mechanizm powstawania i utrzymywania się objawów psychopatologicznych po wykorzystaniu seksualnym.

Krótko- i długoterminowe skutki wykorzystania seksualnego.

Związki wykorzystania seksualnego z psychopatologią.

Diagnoza typu urazu, objawów i mechanizmów przystosowania u ofiary przemocy seksualnej.

Specyfika diagnozowania dzieci – ofiar przemocy seksualnej.

Terapia dorosłych i dzieci po urazach przemocy seksualnej.

Metody kształcenia

Mini-wykład, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja multimedialna

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi współpracować ze specjalistami różnych dziedzin w zakresie pomocy ofiarom przemocy seksualnej	K_K05	- obserwacja i ocena aktywności na zajęciach - udział w dyskusji, bieżąca ocena na zajęciach	Laboratorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych u osób będących ofiarami przemocy seksualnej	K_U04	- kolokwium - praca kontrolna - kolokwium zaliczeniowe i/lub praca zaliczeniowa, udział w dyskusji, bieżąca ocena na zajęciach	Laboratorium
Student posiada wiedzę z zakresu teorii przemocy seksualnej, jej form, typów mechanizmów. Student ma wiedzę na temat diagnozy psychologicznej typów urazów i mechanizmów adaptacyjnych u ofiar przemocy. Student posiada wiedzę na temat dezadaptacyjnego funkcjonowania człowieka doznającego przemocy seksualnej (zaburzeń rozwoju, zaburzeń klinicznych, zachowań dewiacyjnych i innych).	K_W08 K_W09	kolokwium zaliczeniowe i/lub praca zaliczeniowa, udział w dyskusji, bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium

Warunki zaliczenia

Uzyskanie pozytywnej oceny z kolokwium zaliczeniowego i /lub przygotowanie pracy zaliczeniowej. Ocena aktywności na zajęciach. Ocena z ćwiczeń jest oceną końcową. Kolokwium składa się z kilku pytań ocenianych według następujących kryteriów: bardzo dobry – odpowiedź wyczerpująca, zgodna z programem, swobodne operowanie faktami i dostrzeganie związków między nimi, wykazując jednocześnie własne przemyślenia i oceny dobry – odpowiedź zasadniczo poprawna, zawiera większość wymaganych treści, poprawna pod względem terminologii, brak błędów merytorycznych, nie wyczerpuje zagadnienia w sposób bardzo dobry, dostateczny – student zna najważniejsze fakty, umie je zinterpretować, występują nieliczne błędy merytoryczne niedostateczny-brak odpowiedzi na większość pytań, braki w wiadomościach koniecznych, błędy merytoryczne

Literatura podstawowa

Grzegorzewska I., Cierpiałkowska L. Borkowska A.R. (2019). Psychologia kliniczna dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN - wybrane rozdziały

Herman J. L., Przemoc – uraz psychiczny i powrót do równowagi. Gdańsk 1998.

Widera-Wysoczańska A.(red.), Interpersonalna trauma. Mechanizmy i konsekwencje. Warszawa 2011.

Dość milczenia. Przemoc seksualna wobec kobiet i problem gwałtu w Polsce. Raport fundacji Feminoteka

Beverly James. Leczenie dzieci po urazach psychicznych, PARPA, Warszawa 2003.

Briere J. Scott, C. Podstawy terapii traumy. Kraków, Wydawnictwo UJ

Literatura uzupełniająca

Kwartalnik . Dziecko Krzywdzone

Hindman J., Przerwać cierpienie. Terapia dzieci – ofiar nadużyć seksualnych, Specjalistyczna Poradnia „OPTA”, Warszawa 1993

Czub M. (2012) Zrozumieć dziecko wykorzystywane seksualnie. GWP

Beisert M. (2008). Kazirodstwo. Rodzice w roli sprawców.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 12-04-2019 08:52)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ